

De Tragis. CAP. XLIX.

TRAGIVM in Creta tantum nascitur, lentisco simile foliis semine acramis, singulis tamen minoribus. Liquorem vero profert gummi similem. Folia, semen & lacryma impositione ex vino, spicula omniaque corpori impacta euocant. Pota eadem drachinæ vnus pondere, stranguriæ medentur, calculos vesicæ comminuunt, & menses trahunt. Aiunt & sylvestres capras sagittis ictas huius herbæ pabulo spicula excutere.

De Tragis altero. CAP. L.

Tragium alterum folia scolopendrij habet, & radicem tenuem, candidam, sylvestris raphani similem. Hæc, seu cruda seu cocta comedatur, dysentericis est auxilio. Cæterum folia per autumnum hircini virus odorem emittunt: unde & herba tragij nomen obtinuit. Prouenit in montibus & præcipitiis.

De Trago. CAP. LI.

TRAGVS, quam aliqui Scorpion, alij Tragonon vocant, frutex est pusillus in maritimis maximè nascens, & per terram sparsus, oblongus, at non ita magnus, palmi altitudine, aut paulò amplior: & is quidem sine foliis est: circa ramos autem hærentes habet velut acinos pusillos, rufos, tritici granî magnitudine, summa parte acuminata.

Dd. j.

tos, numerosos, gustúque admodum astringentes. Racemorum acini decem ex vino poti, cœliacis, fœminisq̄ fluore laborantibus auxiliantur. Sunt & qui tusos digerunt in pastillos, quò fœlicius asseruentur, hisq̄e ita vtuntur.

De Iunco. CAP. LII.

IVNCI duo sunt genera: vnum læuis nominati, alterum oxyshœni dicti, qui quidem in mucronem fastigiatur. Huius rursus duo assignantur genera: vnum quidem sterile: alterum semen profert nigrum, rotundum, culmis crassioribus carnosioribusque. Est & tertius iuncus, qui vocatur Holo-shœnos, prioribus illis multò carnosior atque crassior: is & semen in cacumine gerit, antedictò simile. Porro semen vtriusque rotundum & ex vino diluto potum, sistit aluum rubentemque fluorem muliebrem: vrinas quoque cit: at capitis dolores facit. Folia autem tenera quæ radici proxima sunt, phalangiorum morsibus conuenienter imponuntur. Cæterùm Æthiopicus iuncus semen habet alliciendi somni vi præditum: at vitanda in potionibus maior ipsius copia, quoniam altum grauémque nimium soporem inuehit.

De Lichene. CAP. LIII.

LICHEN qui petris innascitur, & aliquibus bryon appellatur, ceu muscus est ro-

scidis petris inhærens. Is impositus, sanguinis eruptiones sistit, inflammationes lenit, ac impetigini medetur. Iuuat & arquatos, cum melle illitus: cæterùm defluxionibus oris ac linguæ succurrit.

De Paronychia. CAP. LIIII.

PARONYCHIA, frutex est pusillus in saxosis nascens, peplo similis, at breuior: foliis tamen maioribus. Ea tota contrita, paronychiis atque fauis remedio est.

De Chrysocome. CAP. LV.

CHRYSOCOME, frutex est exiguus, palmi altitudine, coma specie corymborum, hyssopo simili, radice densa & ceu verratri nigri tenui, cyperum æquante, gustu minime aspero, sed ex dulci subaustero. In opacis petrosisque nascitur. Radix calfactoriam adstrictoriamque visa habet, hepaticis & peripneumoniacis accommodatam. Sed & eadem decocta in aqua mulsâ, ad purgandam vuluam assumitur.

De Chrysogono. CAP. LVI.

CHRYSOGONON dense fruticat, foliis quernis, flore verbasci coronarij, radice rapi, intus quidem ruberrima, foris verò nigra. Hæc cum aceto subacta & imposita, contra muris aranei morsus auxiliatur.

Dd. ij.

De Helichryso. CAP. LVII.

HELICHRYSVM quidam chrysanthemon, alij etiam amarantum vocant, quo Deorum simulachra coronant: ramulum habet ex candido virentem, rectum, solidum: folia ex interuallis angusta, abrotono similia: comam in orbem circumactam, aurea lucis fulgore: umbellam rotundam, veluti corymbis aridis dependentibus: radicem gracilem. Nascitur in asperis & salebrosis. Coma ex vino pota, contra vrinæ difficultatem, serpentium morsus, ischiada ruptaque opitulatur, mensisque ciet. Sanguinem concretum ventris aut vesicæ absumit, cum mulso pota. Sistit & destillationes, trium obolorum pondere ieiunis potui data in vino albo diluto. Vestibus quoque interponitur, ut eas à teredinum iniuriis tueatur.

De Chrysanthemio. CAP. LVIII.

CHRYSANTHEMON seu chalcas, aliis buphthalmum, herba quidem est tenera, at fruticosa, laues proferens caules, foliaque multifida: flores autem luteos eximio splendore micantes, & oculi orbem imitantes, vnde & buphthalmi nomen obtinuit: propter oppida nascitur: ipsius verò caules, olerum instar esizantur. At flores cum cerato triti, steatomata discutere produntur: regio

gio autem morbo correptis breui colorem reddunt meliorem, si è balneo post longiorrem in eo moram egressis propinentur.

De Agerato. CAP. LIX.

AGERATVM, frutex est è cremiorum genere, duorum palmorum altitudine, humilis, simplex, origano maximè similis, umbellam gerens, in qua flos aureis quasi bullis emicat, helichryso minor. Agerati nomen illi inditum est, quoniam flos diutissime in sua coloris specie conseruatur. Vis decocti fotibus apta. Herbae quoque ipsius vsta nidor, vrinas ciet, vuluæque duritias emollit.

De Peristereone, seu Verbenaca restâ.

CAP. LX.

VERBENACA in aquosis nascitur: nomen autem Græcum ex eo duxisse videtur, quod libenter circa eam columbae commorentur. Herba est palmi altitudine, aut etiam maior, foliis incisis, subalbidis, è caule prodeuntibus: singulari plerunque ramo & radice vnica reperitur. Folia cum rosaceo aut adipe suillo recenti subdita, vuluæ dolorem adimere creduntur. Ipsa quoque herba imposita cum acetæ, erysipelata reprimat, putridaque vlcera cohibet: vulnera etiamnum glutinat, veteraque cum melle ad cicatricem perducit.

Dd. iij.